

Novine prihajajo vsako nedeljo. Prilog Marijini list i Kalendar Šrca Jezušova. Cena pri skupnem naslovu za dom 25 D., na posamezni naslov 30 D., či se celo naročnina naprej plača do 31. marca. Če se pa plača po 31. marca, je pri skupnem naslovu cena 30 D., pri posameznem 35 D. M. list i Kalendar se plačata posebni. Amerikanci plačajo za vse včak 4 dolare. Naroči se na upravnosti v Črenšovcih, Prekmurje, Uredništvo je v M. Soboti.

NOVINE

Glasilo Slovenske Konfederacije

Izdajatec: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema samo tiskarna In predmestju v. Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov: cm² 75 per; 1/4 strani dobi 200/0, 1/2 strani 250/0, i cela stran 200/0 popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet rediš Din. više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v Poslanočem 2.50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase do 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Kelko letos menje dače plačamo.

Kak je to že znano, demokratie i radičevci sigdar trobjijo, da Slovenija zdaj plača več dače, kak je prile plačala. Pred kratkim so cilo pisali, da je Slovenija letos plačala 32 milijonov več dače kak ova leta. De so to lumero zeli, nam je nej znano. Da pa ljudje nedu v zmoti, so se naši poslanci obrnoli na mero dajno mesto za informacije, de se njim je odgovorilo:

Leta 1926. je plačala Slovenija vsej neposredni davkov okoli 222 milijonov Din., leta 1927. pa okoli 228 milijonov, teda 6 milijonov več. Tej 6 milijonov pa je nej od lanskoga leta, nego so zaostanki od prvejši letos, da so žerjavovci nači nej mogli sterjati dače, da so rubili. Za časa žerjavovsko-radičovske vlade so bili davki tak visiki, da je finančni delegat dr. Šavnik zračunao nad 76 milijonov dačni zaostankov i to, či ravno je Slovenija že plačala ešte ednok več davkov, kak je bilo predpisano v državnem proračuni.

Ciravno Slovenija ne je plačala dote tej 76 milijonov, je bila dönon v gospodarskem pogledi čisto vničena. Naši poslanci so komaj na to ešte dosegnuli letošnji finančni zakon (paragraf 92), da se morejo: 1.) preglednoti dačna bremena tisti let, šteri so bila najžmetnejša za hašega kmeta, da se krivica popravi. Dosegnoli so, da se zaostanki pomali lejko poberejo i na rate. S temi ratami smo pomali dojšli redno dačo tak, da je zdaj dača, či tudi ešte izda za dosta velka, vseeno nej takša, kak v časaj demokratske-radičovske vlade. Či se zdaj pitamo, kak

ljudje morejo plačati te zaostane dače, moremo potrditi, da zato ar je drugi davkov dosta menje, i to po prizadevanji naši poslancov. Poglednimo pa ta, gde je v uradaj vse to popisano, i to najbre dohodnino, to je dača, s štetrov so demokrati najbole obteživali našega kmeta.

Leta 1925. je bilo v Sloveniji predpisano skoro 56 milijonov dohodnine, leta 1927. 31 milijonov 598 jezero 617 Din., leta 1928 pa samo okoli 20 milijonov.

Teda se je pri dohodnini zmenšala dača za okoli 32 milijono Din. I zdaj še poslovni davek. Leta 1925. je bilo plačanoga 47 milijonov, leta 1927. pa samo še 33 milijonov. Teda pa 14 milijonov menje.

Či pa vzmememo ešte to, za kelko so se po novom finančnem zakoni znižale vnoge takse, kak se je znašala carina za moder gajic i kmetijske mašine i orodje, te dobimo pa vnože milijone, štere so poslanci SLS prišparali Sloveniji. Z novim davčnim zakonom, šteri se de začno z novim letom, pa do davčna bremena pa ešte dosta olejšana i to na prizadevanje poslancov SLS. Po vsej tej računaj se zdaj vidi da Slovenija plača letos 52 milijona menje dače kak ova leta. Demokrati i radičevci lejko ešte nadale krčijo, da nam Korošecova vlada samo dačo nametuje.

Vpisavanje na sobočkoj gimnaziji.

Na sobočkoj gimnaziji je notrisanje za prvi razred 1. i 2. septembra za vse druge razrede pa

3. sept. Za prvi razred trbej pristeti sebov krstni list i zadnje šolsko spričevalo. Sprejemni izpitov nega. Pri notri vpisani mora sakši plačati 5 Din. za kolek i 20 Din za zdravstveni fond. S toga zdravstvenoga fonda de se skrbelo. da do meli dijaki svojega zdravnika i dobitjo k šenki vrastvo. Zdravnik de nadale skrbob, da se odpravi v šoli i okoli šole vse, ka je zdravji škodljivo. Ne plačajo pa tej 20 Din sramaški dijaki, šteri stariši plačajo menje kak 20 Din letne dače, ali samo či se skrčajo z ubožnim spričevalom. Tiskovina za ubožna spričevala se dobi v Slovenskoj knjigarni v M. Soboti. Tiskovino more spuniti domače županstvo. Davčni urad pa je potrdi. Zato opozarjam stariše, šteri šečo biti oproščeni tej 20 Din da si pravčasno preskrbijeo ubožno spričevalo. To se dobri ksenki za sramaške dijake. — Kak smo že pisali, se odprije letos vse razredi, ali trije višji razredi samo pri privatnu, ali izrava dozdaj ovači ne je dovolila. Da do se pa te razredi mogli zdržavati se je sklenolo, da plačajo dijaki tej razredov Šolnino i to 100 Din mesečno. Bole sramaški plačajo samo 50 Din, šteri pa niti toga ne zmorejo, do oproščeni i de moglo Dijaško podporno društvo plačati za njega. Dugo smo čakali i se vüpali, da oblast spriime te razrede za svoje i je podržavi i ešte zdaj vüpamo. Ciravno se je dozdaj nikaj ne napravilo v tom pogledi. Zdaj čakamo tudi državno podporo, i kak hitro to dobimo, nede več trbelo plačuvati Šolnino. Vüpamo se pa, da podpora zagvüšno dobimo i da državna uprava že dosta zrokov ma, da nam jo da, ar smo že telkokrat povedali, da

Prekmurje nemre i nesmi gledati z tistim okom kak druge pokrajine v našoj državi. Naj teda pri zadeti stariše ne skrbijo preveč ka do zdaj mogli plačati Šolnino. Stem napravijo dobro sami sebi i svojo deci. Mi smo napravili vse, kelko je bilo mogoče, da sobočka gimnazija ostane cela, ar znamo kakšega pomena je za nas gimnazija. Dva višišiva razreda smo odprli lani privatno, šteri je košalo okoli 60 jezera Din. letos pa de nikelko več, zato ka do se letos pa trije razredi mogli privatno držati, ali vüpamo se da nej dugo. Državna uprava gvtüšno prle ali sledi sprejedne i nam skoči na pomoč. Napravite tudi vi svoje i dajte svoje dijake v Soboti, da pokazemo, da nam je nej malo na tom, či de v Soboti popuna gimnazija ali ne. Či več lübezni i truda pokažemo za našo gimnazijo, prle dosegremo svoj cil, šteroga moremo dosegnoti.

Dr. Korošec v Ma ribori.

29. avgusta ob 10 vörí se pripelao z motorom iz Lublane ministerski predsednik dr. Korošec v spremstvu predsednika ljubljanskoga oblastnoga odbora dr. Marka Natlačena i belgrajskoga plebanoša dr. Wagnera. Ob 11 vörí je sprijao na velkom županstvi zastopnike veči oblasti i to predsednika mariborskoga oblastnoga odbora dr. Josipa Leskovara, mestnoga župana dr. Juvana, okrajnoga glavara dr. Ipavca i dr. Poljanca. Po poudnevi je napravo izlet v mariborsko okolico, nato pa se je odpelao nazaj v Ljubljano.

Najbogatejši človik Jugoslavije.

Te dneve je v Belgradu eden žandarski kaplar herbario po svojem vüci v Ameriki skoro poldrugo milijardo dinarov i s tem postao najbogatejši človik v celoj Jugoslaviji.

Te srečen človik je sin edne siromaške dvojice iz Like. Liki je na zahodnom deli Hrvatskoga i je eden najbole pusti pa siromaški krajov v celoj našoj državi. Njegov vüci so zavolo siromaštvu pri domači hiži pred nekak tresetimi leti odiši v Ameriko. Nekaj časa so ešte pisali svojoi sestri, materi toga srečnega žandara, potom pa so bila pisma vsikdar bude redka i nazadnje so zavsema prestanola. Nihče je ne več pri hiži znao, ali so vüci živi i kde se

nahajajo. Niti senjalo se je ne nikomu, da so vüci postanoli amerikanski moljonar, lastnik velki fabrik.

Med tem pa, ka so vüci postanoli tak jako bogati v Ameriki je kralovalo doma v sestrinoj biži največke siromaštvu. Komaj je starejši sin nekelko poraseo, je že morao iti na bojišče v svetovnoj bojni, kde je naskori nej bilo čuti od njega nikšega glasa. Spadno je. Sirota vdovica je mela samo edino vüpanje poleg Boga, to je bio njeni drugi sin. Pa tudi te je morao naskori na bojišče i mati je ostanola doma nesrečna i osamlena.

Med tem je gospodarstvo doma vsikdar bude na nikoj šlo, tak da je morao drugi sin, kdo je prišeo iz bojne, iti s treblihom za krühom. Delao je nekaj časa v Belgradu pri zi-

darju, nato pa je stopo k žandarom, da bi od svojega zasluga zmege kaj materi tudi pomagati. Službo je vršo pri temnici v Belgradu i je za vernost v službi naskori postao žandarski kaplar. Tu ga je doletela velka herbija.

Eden den njemi samo prinesejo s pošte velko pismo od njegove domače občine. Je prečte, je postao jako tihl i je skoro z nikim več ne gučao. Njegovi kolegi so opazili spremembo na njem, a ne so znali za njeni zrok, dokeč se je ne svojemi predstojniki javo pri raporti. Kapitani je pokazalo pismo od svoje domače občine, v šteri je niti sam ne šteo vervali i šterom je stalo, da naj pride domo pa odnese testament svojega vücea, ki njemi je v njem zročil miljardo širisto miljon dinarov. S ten je postao žandarski kaplar naj-

bogatejši človik cele Jugoslavije.

Vsi, ki so zato znali so čestitali njemi, pa on se je ne počuto srečnoga i mirnoga. Ar je prišla ta novina nedovedoč, ga je tak zaskrbelo, da je tri noči ne mogeo spati. Ne je šteo vervali svojim očem, štere so njemi v pismi čele takšo srečo i je hodo od ednoga k držgoni njemi kazalo pismo i spitavao, či je resan telko v pismi zapisano. Bojali so se, ka se njemi zmeša. Le potom se je že nekelko pomiro i prišeo k sebi.

Posledica te sreče je, da so se vsi bogatašje v Jugoslaviji začeli zanimati za toga kaplara i zdaj špehajo, kama vloži svoje penze na interes, šteroga njemi prinese tak velka šuma na leto več kak sto milijonov. Najbole so se pa začele za njega zanimati miljonarke, štere maju hčeri za ženitev.

NEDELA.

(Štirnajsta po risalah) Tisti čas je pravo Jezuš svojim vučenicom: Nišče nemre služiti dvema vertoma; ali de najmre ednoga sovražo i drügoga lübo, ali de se ednoga držao i drügoga zanečuvao. Nemrete služiti Bogi i hübodnomi düji. Zato vam povem ne skrbite za svoje življenje, ka te jeli, tudi ne za svoje telo, s kem te oblačili. Ali je nej življenje več kak jesti i telo več kak oblec? Poglednite stice pod nebom: Ne sejajo i ne ženjajo i ne spravljajo v žitnice; i vaš Oča nebeski je hrani. Ali ne ste vi dosta več, kak one? Što zmed vas pa more s svojov skrbjov pridjati samo eden peden k svojoj postavi. I za oblec ka skrbite? Poglednite lelige na poli, kak rastejo! Ne delajo i ne predejo, povem vam pa, da niti Šalamon v svojih časti ne je bio tak obleceni kak edna od njij. Či pa Bog tak oblači travo na poli, šteri gnes stoji i se vütro vrže v peč, kelko bole vas, malovörni. Nikdar teda neskrbite rekoč: ka bomo jeli, ali ka bomo pili, ali skem se bomo oblačili. Vse to najmre iščelo nevörnili. Vej zna vaš Oča nebeski, da vse to potrebujete. Iščite teda najprle bože kraljestvo i njegove pravice i vse drügo vam bo navrženo.

Ogenj v Seljačkom domi v Zagrebi.

V pondelek 27. avg. zadvečara so opazili v palači Radičove stranke ogenj. V ednoj sobi je visila Radičova slika in na njej je gorelo dvajstje sveč. Kak izjavila zagrebečka policija, je ogenj bržas nastalo tak, da se je zavolo vetravu vužgao venec od sveče. Po dve vörat gašenja se je posrečilo ogenj staviti. Škodo cenijo na eden milijon dinarov, štero pa dobijo povrnjeno iz zavarovalnice.

Radičevci i demokrati so širili

vesti, da so ogenj podnetili plačani lüdjé iz Belgrada. Drügi so celo gučali, da so to včinoli vojaki. Dobra jim je vsaka prilika, samo da bi mogli vladu v slab glas spraviti.

,Korošca so bujli!“

To leživo i hübodno vest so ništerni od samostojni demokratov i radičovcov nahuskani širili po naši vesnicaj. Takšim hujščicom se vörte i njim pokaže hrbit! Či pa koga li preveč jekiz srbi, ga naznanite orežnikom! Dr. Korošec je prevzeo vladu v najteškejšem časi; njegovo vladanje hvalijo vsi trezni tüji listi, doma pa hujščici, šteri so sami ne zmežoi dela, zaverajo delo vlade, gde morejo.

Murska Sobota.

Premija za govensko maro. V četrtek 6. septembra ob 9 vörí predpouduje bo v M. Soboti na živinskem placi premija govenske mare i to za srez Murska Sobota. Premovani bodejo biki nad 2 i pou leta šteri, krave i breje telice pa teoci od pou do pou drügoga leta, to pa samo simodolske pasme (fajte), (tudi rdeče pisani). Premij v penezaj bo preci, razumlivo pa je, da samo za prav lepo i dobro oskrbovano živino. Živinorejci, prite v polnom števili!

Sobočka občina po toči poškodovanim. Občani občine M. Sobota so darivali občinam, šterim je toča vničila, ete šume v penezaji silji: Občina M. Sobota 2000 Din., Kreditna zadruga 1000 Din. Po 500 Din so dali: Benko Josip i Dobray Janez, Archer B. in sin Din 300 i Lainšček Franc D. 250. Zavolo nomenkanja mesta nemremo imena vsej nadaljni darovalcov sporočili po imeni, za to povemo samo sküpne šume. Po 200 Din so dali: 4, po 100: 18, po 50: 19, po 30: 5, po 25: 1, po 20: 25, po 15: 4, po 10: 27, po 6: 1, i po 5 Din 5 posestnikov. Vse vkljup 9 jezero 136 Din; preračunano to na silje po 250 Din meter znese 30 metrov pa pou silja.

Menši kmetje so darivali v silji 7 i pou metra, tak, da je sobočka občina dala vsevkörper 44 metrov silje.

Slovenska Krajina.

Navuk za tretji red je 2. septembra po večernicaj ob 3 vörí v Črensovcih.

Puconci. Z odlokem g. predsednika ministerskega sveta i ministra za notranje zadeve od 10. avg. je bilo določeno, da se ma občina Puconci pisati od zdaj naprej uradno samo Puconci (pa ne Pučinci i. t. d.).

Štelinga za zaostane mladence. Srečko poglavarstvo v M. Soboti naznana, da bodo štelingi za mladence varždinskega vojnega okruga, šteri so 1908. leta i starejši letnikov, i dozdaj ne so bili ešče na štelingi v sledenih dnevih: 13. sept., 20. sept., 27. sept., 11. oktobra, 18. okt., 20. okt., 8. nov., 15. nov., 22. nov. i 29. nov. toga leta (sigdar predpudne).

Beltinci. Napelavanje elektrike jako hitro napreduje. Kak čujemo, da prej 1. sept. začnola že svetiti.

Krog. „Orliški krcžek“ v Krogu priredi v nedelo, t. j. 2. septembra, ob pou 3 zadvečara pri g. Bejek Antoni lepo prireditev. Prireditev ma 12 točk. Pri prireditvi bodo sodelovali tudi dijaki (?) Vstopnina in spored točk se vidi na plakataj. K obilnoj vdeležbi vabi ODBOR.

Dönok ednok. Jako sam se razveselo, kda sem dobo v roke 9. številko (20. avgust 1928.) „Düsevnolist“. Najšo se je najmre človik, šteri je napisao edno stvar v domaćem jeziku, či ne gledamo popravkov urednika. Šesti letnik je letosnjii „Düsevnist“ i šest let že pisao našim lüdem razumivni jezik. V učitelj števjet je prva stran pisana v domaćem jeziku i vüpmo sam, ka de v desetoj številki že tudi druga stran pisana tak. Tak postane pomali „Düsevnist“ razumliv vsem lüdem, nej samo ništernim. Dobro bi bilo, če bi se ta žela zgredila kemprie. — Evangelicanec.

Živinski potni listi (pašoši). Da se kelko mogoča zabranijo vogni

betegi pri domaćoj stvari, je ministerstvo za poljedelstvo i vode izdalо nove naredbe glede živinski potni listov, štere se glasijo, da lastnik more meti živinski potni list za vsako žival kakti: konja, somare, mulo, govedo, i ravno tak za ovce, koze i svinje i to: či kaj oda, či goni te živali v drügo ves (či se je preselo) i nema stalnoga doma i odi od vesi do vesi, či goni živino na senje, razstavo ali tekmo; či spravlja kama živino po železnici, ladji ali kak ovači i či še govedo za domaći nüc zaklati, (za zadoje samo te, či se to buje v mesoici) Uradni list 1928. štev. 80.

Ogenj v Vučoj gomili. V noči od 29. avgusta na 30. okoli 2 vörе je vývđaro pri Kerčmar Ljudevit v Vučojgomili ogen. Zgorelo je celo gospodarsko poslopje z celim inventarom vred. Zdaj se ešče ne vej, či je ogenj nastalo po nesreči ali pa je meo poleg svoje prste kakši božen človik. Nesrečno prekmursko ljudstvo je to leto že dosta prestalo, ali zavolo toče, strele ali pa ogajov.

Blagoslavljanje križa v Sočišinci. V nedelo, 19. avgusta t. l. je slavila sediščna občina mirno in tiho svoj praznik. Vršila se je blagoslavitev križa, ki ga je dala postaviti celokupna občina. Križ je postavljen iz prostovolnih prispevkov. Posebno morem omeniti naše brate evangeličance, šteri so nam dosta pripomogli. Ob pol 11 je bila v občinskoj kapeli sv. meša, šteri so meli naš domaći rojak, g. Matija Püvar, profesor v Györi. Po meši je šla procesija k križu, kde so g. plebanoš Jožef Krantz zvršili blagoslavitev. Zatem so držali g. Püvar predgo, v šteri so nam razložili namen našega truda: »Zgledamo se na križ, so pravili, i poglednimo napis: V spomin našim padlim vojakom in vsem umrlim občanom 1928. i premislimo, kakša žalost nas more navdati či je tak mela občina zgubila v bojni 15 svojih sinov, šteri so šli braniti domovino. Zaistino so zaslžili tej junacke, da njim postavimo spomenik. Drugi namen je za umrle občane, da

F. S. FINŽGAR.

Plebanoš Boštjan.

(Iz XXXI. poglavja v povesti „Sama“).

Na drovne dece den je šla iz Zaselja po poti, šteri pela v Bukovje, samotna popotnica. Sunce je sijalo čudno veselo. Zimska pokrajina je žarila. Vsaki čas se je zrúšo kúp snega z vej, zašumelo je po šumi, prosta vejka se je zdignola i se zibala, kak da bi si odejnola od žmeče, štero njoj je naložila zima.

Popotnica, vučitelca Minka, je postaplala i gledala po okolini. Vroče njoj je bilo lice, a bole vroče srce, štero je vživalo lepoto narave.

Dve vörat sta minoli dokeč je prišla po slaboj poti na lepo gorsko ravno. V sredi nje se je zdigavao zvonik, okoli njega so bile goste hiže, odeti skoro do teo v beli plašč. Samo na robaj pri strejai i slemenji so se kazali rjavi robovje slame i blanji.

Minka se je napotila proti vesi i poiskala farof. Da je stopila v prekrit, je zaglednola čokatoga moža: meo je visike črevle, na ramu konjski omot na glavi pa kapo s polhove kože.

„Dober den“, se je poklonila Minka s krepkim glasom.

Mož v sredi prekrita se je obrnil i pomali zdigno glavo, da je vido sko-

zi očale, šteri so njemi odišli na konec nosa.

Minka je zapazila pod šinjekom kolar. »Plebanoš si je mislila i ne je znala, ali bi se čudivila ali smučela.

»No, ka bo dobrog« so jo navorili Boštjan z niskim, nikelko prelajenim glasom.

»Ali bi mogla gučati z gospodom plebanošom?«

Gospod plebanoš so jo poglednoli od glave do pet nato pa pravili z nikelko užaljenim glasom.

»Plebanoš sam jaz! Za menov!«

Zavinoli so po stubaj v štok. Med potovj so se opravičevali:

»Ne ste me spoznali, ka nej? Se zna tak speglani sam nej pa v čarnom kaputi kak v Lublani. Tü načiši vörter viečel!«

Na konci stub so obesili omot na klíko, nato so edpri dveri v hižo, šteri je bila pisarna i spalnica vsevkörper.

»Stopo notri!« so njoj pokazali z žmetnov, delavnov rokov v hižo.

Tam so njoj ponudili stolec i tüdi sami seli.

»Teda ka bo?«

Gospod Boštjan so poveznoli kapo na sto i se naslonili na laket.

»Čula sam, oprostite, da sam tak . . . .«

»Samo naravnoč, ka bi to! Prisno smo naturni lüdjé! so jo stavili g. plebanoš.

»Gospod plebanoš, ali resan mislite odpovedati včenje v zasilnoj čoli?«

»Nika ne mislim. Sam ga že odpovedao. K svetom dnevi je neso lapec pišmo ne pošto. No i ka vas to skribi?«

»Jaz sam vučitelca iz Zalešja i se mislim prositi se.«

»Koga? Vi, da bi tü včili!«

»Zakaj se čudivate gospod plebanoš?«

»Hahaha, so se zasmijali gospod plebanoš, prijali za kapo i vderili z njov po stoli, da se jeskado praj znej.«

»Ka se nebi čudivilo? Takša mačkica, kak ste Vi pa med naše razbojnice?«

»Ali sam vam nej že prle pravo, da nesmo v Lublani. Tisto cukrano deco i medene babe bi vsakši strajžavo i včlo. Ali naši so kak štorovje! Poglednite me, šteri keble pšenice nesem, pa je komaj vredi mam. Celo bremen šib sem spotro celo leto, pa je vsakši oča pravo, da je ešče pre malo bijem. Pa bi vi kaj napravili? Vô vas odnesejo iz šole.«

»Nikaj se ne bojim! Jaz bom probala brez šiba i sam zagvüšana, da me ne odnesejo vô.«

»Či de to istina, te dela Bog z vami čude, ali ste pa s compranicami zvezani. Tak je.“

Niti edno, niti drügo, gospod plebanoš. Lübezen to napravi.“

»Lübezen! O tij moj Bog!“

Plebanoš so zgrabilo za kapo, si je djali na glavo i se razčemerili.

»Ka mislite, da jaz nemam lübezen do tej lüdi? Što drügi me pa drži v tej bregaj kak lübezen. Za platičilo pa mem od nijj to, da mi je pred kratkim nikši šmrkavec cipike spotro.«

»Nikaj nerodnoga je povsedij!, je odgovorila Minka.

»Ne je tak! Plebanoš so vdarili z rokov po stoli. »Poglednite: Tri plešče, sam kúpo za cerkev, dva lustra; in kučo sam dao pokriti, či krava zbetenja: Boštjan pomagaje; či je kakša drüga nevola: Boštjan pomagajte. Za platičilo mi pa cipike spotrejo.“

Eden so vendar nej vsi. Jaz pa sam v Zalesji čula, da vas libijo.“ Plebanoš so pa vzeli zglave kapo i vidlo se je, dá ji je pochvala razveselila.

»Pa püstiva to. Kak sam pravo, jaz nejdem več v šolo. Či vas veseli, prite delat čüd.“

»Prosim ali bi se dobo kvarleo?“

»Ö, mežanarija (de je cemešter) je prezna. Šanki Vam jo dam, armoj cemešter je začao tudi hlapac i lejko

se ji večkrat spomlimo. Po gentivom govorji, pri šterom je pač že neto bilo najti soko so zapele domače deklime pod vodstvom gospoda nedučitelja E. Antauera par pesmi i po večernicaj je bilo slovesnosti konec. Naglašamo, da smo namenoma nej dali ozneniti te slovesnosti niti prvejšo nedelo niti za velko mešo, zato ka smo šteli spomin naši mrtvi počastiti brez hrupa. Vendar pa so bili poleg domači gasilci v uniformi i Marijine družbenice. Gederovski očtarjaš g. Štefan je gvožno nej razmo našega svetka, ar je meo muziko. To si zapomlimo.

Tjedenske novine.

Smrt zavolo cigaretina. V vesi Otoku pri Vinkovcih so te dni mlatili žito. Med počitkom so si talali cigaretline i vino. Zavolo ednoga cigaretina sta se skregala dva brata i tisti, šteri je talao; toga sta brata večer napadnola i ga tak zosmicala, da je zavolo ran naitroma po tom mreču v špitali Vinkovcih.

Či brivec zobe skube. Iz okoline Našic v Slavoniji je prišlo nikši kmet k brvci i ga proso, naj skubne njegovomi pet let staromi sini zob. Brivec je hitro privolo, na nešrečo pa je na mesto zobe zgrabo za jezik i ga s krenjom vred vō vtrgno.

Strašen umor v Liki. Orožniki v Karlovcu na Hrvatskem so zvedeli, da leži v bližini Vojnica v potoki mrtvo telo brez glave. Pri preiskavi so dognali, da je to kmet Štefan Kneževič; bujo ga je občinski blagajnik Ivan Bohara, njemi odrezo glavo, za tem ga je pa lüčo v ptoček. Morlec je izjavio, da ga je k tomu strašnemu dejanju napolnila pkojnjkova žena sama. Morilca pa zločinsko ženo so zaprili in zdaj čakata svoje plačilo.

Velki gozdni požar. V Petrovoj gori blizu Karlovca je ogenj vnič preci súhoga lesa, ki je bio tam sklajeni poleg že-

leznice. Zgorelo je 900 kubikov v vrednosti 900.000 Din. Ogen je nastalo zavolo sūšave i velike vročine, šteri vlada neprehnomna po Krasi. Ogen so gasili ečesno v noč vši prebivalci, prek 400 delavcov.

Tifus v Dalmaciji. V varaši Zader v Dalmaciji, šteri sliši k Italiji, v okolici se močno širi beteg tifus. V Biogradu (v Dalmaciji) je betežni že 11 ljudi, 2 osebi pa sta že mrtli na tifusu.

Ponarejevalci peneze. V Subotici so se znajšli nekši stičkarji pa so ponarejevali peneze i to 100 dinarske bankovce. Sreča njim je pa nej bila mila i zgrabili so je žandarje ravno pri deli. Včasi so je arctirali in nas-kori bodo pred sodiščom zvedli za plačilo.

Čudna mačka. V Mostari je pri posestniki Cemaloviči mačka skotila devet mladi. Edna med njimi ma dva repa, dve glavi, troje oči i šest nog. Maček žive i ma sploj zadosta gledalcov.

Skrivnostni vmor. V tork 21. t. m. je poslao posestnik Pódpotnik iz Cezanjevec pri sv. Tomaži svojega 17 let staroga sina v Lotmerk po peneze za odane teoce. Sina je nej bilo nazaj ne prvi pa nej drugi den. Orožniki so nato preiskali log v Bukovcih, skoz šteroga pela pot v Lotmerk i najšli sina poleg ceste s prerezanim šinjekom, vózobrnjenimi žepi i brez denarnice. Njegov bicikl je ležao poleg njega. Sledi se je zvedlo, da je sin v Lotmerki nej dobo penez i da so roparje odišli z praznimi rokami. Vmorjeni je bio vsigdar trezen i jako delaven i pošten. Morilcom so že za petami.

S sekero bujo mačijo. V vesi Voloču v Bosni se je zgodila te dni grozna družinska nesreča. 23 let star Savo Bijelič je živo v sovražtvu s svojov mačijov, šteri ga je sigdar go-

nila z doma i njegovo sestro. Savo je odišeo v log i tam bio dva dni. Na drugi den večer je prišlo domo, spozapri vsa okna i začelo, da cće nega doma, je s sekirov bujo svojo mačijo. Na to je pobegno v Bihač i se sam ovado orožnikom.

Strela bujila dve ženski i 75 ovc. V bližini vest Vrlike pri Splitu je bio v nedelo popoldne velki viher. Toča je kapala v zrnat, šteri so bila žmetna do 5 kg. Strela je usmrtila kmetico Baro Cetinčevu in pa nikšo 17 letno deklino. V bližini pa je vdarila strela v čredo ovc i pobila 75 ovc. Vsa žetev, ka je ečše bilo na poli, je vničena.

Sreča ga je iskala. Uradnik nikške dessauske tirdke v Nemčiji, si je kupo celo srečko nemške razredne loterije. Nahitroma so njemi pa penezi odišli iz žepa. Zato je srečko prek dao svojim prijatelom. Tri dni nato je pa zvedo, da je njegova srečka zadeila velki dobitek. Ne je težko vgoniti, kak njemi je bilo pri srci. Zdaj pišejo nemški listi, ka njemi bodo srečni prijatelji, šterim je dao srečko, povrnil dober tan dobitka.

Na Kitajskom je velka povoden. Voda Hoangho je polijala v deželi Šantung več kak 200 vesnic. Nad 40 jezero ludi blodi okoli brez streje i živeža.

Krao debeli ludi je mro. V ameriškem varaši strantski City je mro od božega žlaka vdarijen Emory Titman, šteri je bio 38 let star i je vagon 192 kg. Bio je to š fer i dozdaj najmetnejši človek. Lüdje so se prej jako radi vozili z najdebelejšim šferom.

Samovmor v oroslanovo kletki. V mestu Rio de Janeiro so meli gledalci v živalskem vrtni (alaktiert) člén slučaj. V kletko dvej mladi ečše neokročeni oroslanov je prišo eden mladi dečko s čista golimi rokami, to je brez vsakše obrameb; niti biča ne je meo sebov. Lüdje so misili, da de včuo mlade oroslane i so se v polnom števili zbrali okoli kletke. Dečko se je mirno seo med oba oroslana šteriva sta samo čudno gledala in nej sta kazala nikške razdražjenosti. Cilo te sta njemi nikaj nej napravila, da jiva je dregao, nego sta njemi izlala obraz i ruke. Lüdje so začnoli navdušeno ploskati, ar so misili, da je dečko krotilec. Te pa so od vsej krajov pribižali služabniki i povedali, da je to nej nikši krotilec, nego ščista nepoznani človek, najtrej nori i da je v nevarnosti, da ga oroslana vsaki čas raztrgata. Služabnike so nato pozvali dečka, naj včasi ide vō. Te pa se je delao, kak da bi nej čuo nikaj. Nato je prišo sam ravnateo i njemi pravo, naj odide iz kletke. Toda vse zaman. Nato sta vdrila dva služabnika z dregami v kletko, da bi ga s silov odpelala. Dečko pa je potegno revolvo i lüdje so misili, da je rešan nori, i da de strelao. Nato je dečko stopo naprej i pravo, da nema morilni namenov nego samovmornilne. Mislo je, da ga oroslani raztrgajo. Te pa so ga ne šterili i zato se more sam skončati. Medtem je nastavo revolvo na čelo, potegno za koketka i spadno matev na tla. Oroslana sta se od strela prestrašila, skočila na dečka i ga raztrgala. Sledi se je zvedlo, da je bio samovmornile komaj 18 let star i je šo v smrt zato, ar so njemi starši nej dopustili, da bi postao filmshi igralec.

Nikelko od bliska strele. Letošnje leto je zavolo vročine i dugoga prepekanja jako dosti grmlence i strele šteri nas telko krat spravi v straj, pa ne zobstom, ar smo čuli, kelko nesreč je napravila strela samo v tom leti. Zato nede preveč, či malo opisemo okolščine, šteri povekšajo ali zmenšajo nevarnost strele. Znano je, da elektrika šteri je v zraki, dela na to, da se zadnači z elektrikov šteri je v zemli. Či teda pridejo viherni oblaci, šteri so napunjeni z elektrikom na prostom i ravnem kraju do stvari, šteri je višča, se zgoditi to zednačenje z bliskom i strelov. Zatoga volo je jako nevarno miditi se v takšem časi na ravnem poli ali na goloj višini. Či človeka zgrabi viher v takšem kraju pa je nej mogoče vujti v šumo, ali v kakšo nižino, naj se vleže na zemlo i naj ne jemle sebov železne škeri, kakti kose, srpa, lopate, motike itd. Nikak pa naj ne stopi pod kakšo drevo, šteri je na samom. Tudi več lüdje nesmi biti vkuper, nego se morejo raziti na več krajov.

Kde je pod vihernimi oblaci več visiki stvari (hiže v mestu, drevje v logi), se zgoditi električno zednačenje pomali brez posebnega bliska i treskanja. Redko se najmre zgoditi, da bi v mestu strela vdarila, čitudi so nad mestom tak oblaci kak indri. Ravno tek v logi. V logi je največja nevarnost za tisto drevje, šteri je višča od drugega drevja, ali či majlo sūje vrijeke koli sūje gor stoeče vrijeke. Tudi je nej seedno, kakše je drevo. Spoznali so najmre da je nindri na ravnini, da je raslo dosta félé drevje, vdarilo

Kovač

trezen, marljiv strokovnjak in dober potkovni kovač se sprejme v stalno konvenčijsko službo. Veleposestvo DOLIČ.

Nikelko od bliska strele.

Letošnje leto je zavolo vročine i dugoga prepekanja jako dosti grmlence i strele šteri nas telko krat spravi v straj, pa ne zobstom, ar smo čuli, kelko nesreč je napravila strela samo v tom leti. Zato nede preveč, či malo opisemo okolščine, šteri povekšajo ali zmenšajo nevarnost strele. Znano je, da elektrika šteri je v zraki, dela na to, da se zadnači z elektrikov šteri je v zemli. Či teda pridejo viherni oblaci, šteri so napunjeni z elektrikom na prostom i ravnem kraju do stvari, šteri je višča, se zgoditi to zednačenje z bliskom i strelov. Zatoga volo je jako nevarno miditi se v takšem časi na ravnem poli ali na goloj višini. Či človeka zgrabi viher v takšem kraju pa je nej mogoče vujti v šumo, ali v kakšo nižino, naj se vleže na zemlo i naj ne jemle sebov železne škeri, kakti kose, srpa, lopate, motike itd. Nikak pa naj ne stopi pod kakšo drevo, šteri je na samom. Tudi več lüdje nesmi biti vkuper, nego se morejo raziti na več krajov.

Kde je pod vihernimi oblaci več visiki stvari (hiže v mestu, drevje v logi), se zgoditi električno zednačenje pomali brez posebnega bliska i treskanja. Redko se najmre zgoditi, da bi v mestu strela vdarila, čitudi so nad mestom tak oblaci kak indri. Ravno tek v logi. V logi je največja nevarnost za tisto drevje, šteri je višča od drugega drevja, ali či majlo sūje vrijeke koli sūje gor stoeče vrijeke. Tudi je nej seedno, kakše je drevo. Spoznali so najmre da je nindri na ravnini, da je raslo dosta félé drevje, vdarilo

„Ta še priti se za vučitelco. Poguča se!“

Minka i Jera sta naitroma razmiele i tak prijazno, da so g. Boštjan ostali na laži.

Plebanoš so naitroma prišli nazaj i postavili glaz vina na sto.

„No, Jera, kak je?“

„Dobro, vala Bogi, da dobimo tak dobro deklino. Vej si ti nej za šolo!“

„Lepa je ta! Pa bi ti včila jezičnica! Iди i prinesi nikaj za jesti.“

Dobro vō potom sta šla gospod Boštjan i Jera z Minkov skoz ves. Vse okna so bila za volo toga naklačena z glavami. Da so deca, ki so se sanakala, zaglednola plebanoša, so odbežala okoli vogla.

„Vidite, to je naša divjačina! Takši so!“

Minka je poglednola za njimi, od vogla je pogledno košavi dečec i njoj pokazao rogle.

Na robu ravnine je čakao plebanoš pastir s sanami.

„Da se Vam nede trbilo mantrati, Vas moj pastir potegnejo mlina.“ Pot je skliška. Minka se je čudivila.

„Samo sedete pa se nikaj ne bojte. Pojeb je bogši za takše norije kak za čedno delo. Z Bogom!“

Snsi so zletele po breg, za njimi pa je majutao Minkin šal kak zastava.

Svetovna politika.

Mirovni pakt (pogodba). V Parizi so podpisali v pondelek 27. avg. zastopnike Amerike, Francije, Nemčije, Čehoslovaške itd. „pakt“ za veki-večen mir. Sestavo ga je amerikanski minister zvanečje politike Kellogg, zato se zove ta pogodba tudi Kellogov pakt. V tork je pozvala Amerika tudi našo državo, naj podpiše to pogodbo. Naša vlada bo te predlog gvožno sprijela.

V Berlini so se zbrali politiki evropski držav na zborovanje. Tomi zborovanji je novi pred-

spi v štali. Drugo leto — pa vej ne zdržite — se preselite v palačo. Poglednite!“

Gospod Boštjan so stopili k okni i pokazeli s prstom lepo hižo, šteri se je zdigavala na bregi za vesov, ečše ne vō zrajanja.

„Vidite, takšo palačo viliha oblast, šteri neve, de ss penezi jemlejo.“ Minka je stopila k okni i se razveseliла prelepoga kraja, de je stala nova šola.

„Ah, kakše nebesko kraljestvo! Purgatorium, purgatorium, pa ečše pou pekla coj, presneta reč, so mrmrali gospod kak sami sebov.“

„Ečše nekaj; ne zamerte, jaz sam kako zbirčna. Ali bi bili tak dobrli, da bi mi davali bar to leto hrano?“

„Hrano! Toje nej moja reč. Z Jeroj se zglijata. Jera je moja sestra, vertinja pa je zato ravno takša, kak ste vse ženske. Či pridejo žandari — pa se redko zgodi — je kolovrat stari kak iz samoga meda. Či pa pride kakša ženska, je sigdar tak kak puran, či vidli rdeči robec. Takša stel zdaj pa odva doj!“

Plebanoš so stanoli i odišli z Minkov v künjo.

„Jera!“ so zvali z močnim glasom.

Iz kučne se je pokazala siva glava, zavita v zamazani robec.

36 krat v raste, 24 krat v bor i jalič, nikdar pa v bükov, čitüdi ji je bilo 7 deseti talov na tistem kraju.

Bükov ma teda jako malo pravljnosti za elektriko, več pa bor i jalič šteri ma iglice, bükov pa dlakaste i vlasaste robe. Te dlakice (kosminice) so kak vnoži streljodi, šteri pomali a stalno prevajajo i zdržuje elektriko zraka i zemle.

Što je v vihernom časi v logi, naj teda ne stopi pod bor i jelko ali pod mogočni rast, nego pod nisiko bükov, ali bar pod takšo, šteri je nišča od drugi.

V hiži je potrebno med viherom zapreti vse okna na tistem kraju, da grmi i je viher; na drugem kraju so lejko odprejta. Bole trbe paziti tamde so hiže na samoči ali na bregi. V takši hiži naj bodejo vse okna zapeta da treska. Stopiti i sesti se trbe na sredi hiže i ne poleg stene, ar se tam mimo dostakrat poškeli strela. Če je v hiži več ljudi naj bodejo dveri v preklit ali v druge hiže (sobe) odpreta, da se zrak (lufit) zednači.

Če je koga strela zadela, naj njemi domači ali bližnji hitro odkapčijo tesen gwant. Čelo hrbet i prsi naj se njemi močijo z hladnov vodov. Nato ga trbe nalejko ribati. V sili naj se njemi napravi tüdi umetno odihavanje. V sakšem slučaju pa naj se včasi pozove zdravnik, če je blizu.

Dijaško polje.

3. dni peš po Goričanskem od 16. do 18. avg.

S. K. A. D. »Zavednost« je predila omenjene dneve peš izlet po našem lepem Goričanskem.

Bilo nas je 9. 6 Bogojančarov, 1 Gančanec, 1 Renkovčar in en Krožar. (Vsa čast Krožanom, da so imeli vsaj enega zastopnika).

16. avg. ob 6 uri smo bili vsi, razen treh, pripravljeni za odhod, kar je bilo rečeno. Ob $\frac{1}{4}$ 7 uri se zopet prikažeta dva Joška. Večjemu so se še kadile pogache iz nahrbnika. Brez dvoma smo mi povzročili dim iz nahrbnika. Ker pa devetega še kljub četrternemu čakanju ni bilo, smo ga morali na splošno ogorčenje pustiti doma. Mislili smo si pač, kaj pa če se je fant premisil in ga morda sploh ne bo. Čas je zlato!

Torej 8 nas krene po cesti proti Vučji Gomili. Dobro razpoloženje je bilo pri vseh, čeprav nas je bilo za polovico manj kakor lansko leto. Joško, s kadečim se na hrbitnikom, je zavriskal v slovo domači vasi, kajti skrili smo se za hrib in ni je bilo več.

Čez slabe pol ure hoda stojimo že pred vučgomilsko „kapelo.“ Od tu smo imeli prvi večji razgled na Mursko polje. Tudi se vidi lepo stolpiček od bogojanske cerkve.

Do sem smo še kaj peli in vriskali, a od slej pa do sv. Benedikta smo postali »resni.« Kajti ne bi bilo primerno, če ne bi sočustvovali z Ijudmi. Morali smo se priličiti okolici. Okrog nas strahovito razdejanje toče. Drevesa brez listja le golo vejevje stoji kvišku. Vinogradi vse pobiti, le koli molče stojijo. Sploh strašen pripor. Hiže vse na novo pokrite, stene odrite, šipe polomljene.

Proti 9 uri smo končno prišli do benedikške cerkve, kjer smo imeli prvi dolgočeni odmor. Nato smo se prijavili g. župniku, ogledali si cerkev

in okolico. Zopet lep razgled. Škoda da radija nismo mogli slišati. Medtem nas dohitli izgubljena ovca. In bilo nas je 9.

Deveti pa ni prišel sam, temveč ga je spremljal g. Hrari, piščonski školnik, ki je bil namenjen domov v Panovce. Mi pa preko Panovce v Križevce.

Torej g. školnik gredo z nami. »Hodite malo notri,« pravijo g. narahlo. No, ja. Kdo bi pa odklanal ljubezni vo povabilo s kozarcem vode, ko je vendar hudo prepekalo. »Pridite v sobo!« namignejo g. školnik. »Dobeden Vam Bog daj in dobro zdravje,« pozdravi naš predagog škol. mater, ki so ravno trli. »Muva se že poznavata — Bog daj — a kaupa, vej pa so že ouni pri naših bili,« odgovorijo školnikova mati. »Vej pa ite v hižo!« nadaljujejo mati.

G. školnik res prinesejo v steklenici svežo vodo in prav majhne kozarčke. Pedagog in Joško s dimom že tudi pijeta. Presneta reč, gorička voda pa Vam ima čudno moč: pedagoga so kar solže polile. »Aah!« si odahneta oba.

Glej, g. školnik že spet prinesejo v steklenem vrču nekaj rudečega in pravijo: »Točte in pijte!« »Mi pijmo to rudeče, midva pa le vodo,« pravi nekdo.

Boža kaplja, dobro se priležeš popotnikom! »Nekaj moramo peti,« smo rekli. Dajmo študentovsko: »Če student na rajzo gre . . .« Zeleni se gaš ...

»Gremo,« se oglasti senior, »čas hiti.« Lepo se zahvalimo za školnikovo gostoljubnost. »Sto let ji naj Bog živi,« je rekel Joško z dimom. Ves breg nas je bil poln.

Prekusnice.

Martinišče. Goričanec je hodil okoli Martinišča i gledao, ka je to za velkoga zdovja. Mimo je šo tüdi eden s bočki demokrat. Goričanec pita gospokoga demokrata: »Gospod, naj ma povejo, ka gje to za zdine.« »Ha, to je norišnica za Goričance,« se je odrezao gospod v fraki. Zvezani Goričanec pa odgovori: »Sam si mislio, ar bi za demokrate, če ravno jih je malo, itak premala bila.« Gospok demokrat je šo kak da bi njemi z hrenom nos povoščo.

Junaštvo. Ki so na bojni bili, se ešča dobro spominajo kakše je bilo taljansko junaštvo. Kakši zavci so bili Taljani se vidi tüdi iz sledčega dogodka.

Taljanski kapetan je postavil svojo stotnijo (kompanijo) i začeo etak: »Dečki, domovina potrebuje velkoga junaka. Eden zmed vas mora iti i neprijateli prerezati telefonsko žico (drot). Šterl se sam javi!«

Nihče nikaj.

»Domovina ga čaka z odprtimi rokami. Ovencala ga bo z vencem junaštva i viteštvja!«

Nikomu nikaj.

»Dobi par tedenov dopusta,« je nadele navdušuva kapitan.

Vse tiho pa mirno.

»Dobi par tedenov dopusta i petsto lir penez,« je začeo čemerno kričati.

Eden stopi naprej.

»Ali si junak, ali boš vüpao ili na neprijateljsko stran i tam prerezati telefon?« je rjevo kapetan i je med tem že z revolvov prestreljo vojaki kapo.

Vojak je niti ne megno z očmi. »Dobro je, ti si junak kakšega nega naskori,« je vsklikno kapetan.

»Zdaj pa idi v magazin, i naj ti dajo novo kape namesto prestrljene!«

»Tudi spodne hlače,« je začeo jeklati junak.

»Ka še, ešča nove hlače, pa znamkar zlato vörö, jelibar,« se je združil na njim kapetan.

»Ali sam jaz v hlače strelao? Jaz sam strelalo samo v kape!«

»Gospod kapitan pokorno javim, da sam v hlače jaz strelalo!«

Mali oglasi.

Sode

vseh velikosti ima vedno v zalogi po najnižjih cenah FRAN REPIČ sodarsko podjetje Ljubljana Trnovo. Pomočnike sprejme v trajno delo.

Proda se posestvo

obstoječe iz 16 oralov travnika obraščenega z drejem, kateri obstoji iz več parcel; in eden vodni mlino s petimi cilindrami. Posestvo se nahaja skupno z mlinom v katastralni občini TURNIŠČE. Informacije v tej zadevi se dobijo pri lastniku samemu v mlinu.

Veleposestvo.

264 plügov, prvovrstne gorice, sadosnosnik, njive, travniki, gošče, krasna stanovanjska i gospodarska poslopja električna i telefonska napelava, bogat življi i mrtvi inventar, bližu mesta i kolodvora, se fal oda vkljuper ali posebej. SLIVAR Ljutomer Slovenija.

Izjava.

Podpisani Alojz Plegar žel, kurjač v M. Soboti izjavljam, da ne plačam dugov, štere bi napravila v trgovinai moja žena Marija, rojena Komboši.

FLEGAR ALOJZ.

Oda se

dober biciklin firme »Waffenrad« za fal ceno. Zglasiti se je na POSREDOVALNICI DELA v Murski Soboti. (poleg špitala).

Vsakovrstne sirove in svinjske kože kupuje

po najvišji dnevni ceni

Franc Trautmann

Murska Sobotka

Cerkvena ulica 191.

Amerikanci pozor!

Ste že prišli iz Amerike? Ali samo ščete priti? Vaša prva skrb budi, da si spravite kem lepši dom. To pa dosegnete, če si date zožidati lepo, zdravo in kaj je najvažnejše fal hižo. Dnesden že vsi Amerikanci tak delajo. Obrnite se pismeno ali ustmeno na

g. FRANJO LEVAŠIČA,

zidarskoga podjetnika v DOLNJOJ LENDAVI št. 57. Jugoslavija. On i samo on, Vam naspravi hižo, štere Vam bode po voli!

HALO!

GVÜSHNO!

KMEČKA POSOJILNICA v M. Soboti

r. z. z. n. z. (poleg špitala).

Hranilni vlog ina nad 1,500.000 Din., štere obrestuje

po 8% do 9%.

Vloge se sprejmejo od vsakega. Dobroga stanja je pa nad 12,000.000 Dinarov.

Uradni dnevi so v tork, četrtek i v nedelo od 9—12 vore.

Srečen je tisti, ki ma v gvüšnom mestu svoje peneze naložene.